

Nazianzi Szent Gergely püspök

Temetési beszéd atyámnak, Nagy Szent Vazul jelenlétében

Isten embere, és hű szolga, és az Isten titkainak sáfára, Lélektől kedvelt férfiú, mert így nevezi az Írás a magasztosakat, akik már túljutottak, a láthatókon is felülre ..., mondd csak, honnan jöttél közénk? Mi dolgod van? Mivel ajándékoz meg minket jelenléded? Mert tudom, hogy te mindig Istennel és Istentől indítva jársz, és azok javára, akik befogadnak. Felügyelőként érkezted hozzánk, vagy a pásztort keresve, vagy a nyájnak gondját viselni? Hozzánk, akik többé nem vagyunk, de leginkább vele együtt eltávoztunk, a bánat helyét nem viselhetve; legfőképpen most, mikor értő kormányosunktól, avagy életünk lámpásától megfosztva állunk, hiszen üdvösségünk jelzőtüzeként lobogott ő felettünk, és vezetett minket, ha rá tekintettünk.

Ő minden kiválóságával együtt elment, minden pásztori összetartó erejével, melyet hosszú idő alatt gyűjtött össze, napokkal és bölcsességgel eltelve, és ékes vénséggel koronázva, ha Salamon szavait idézhetem. Nyája tanácstalan és lesújtott, s látod, hogy csüggedés és szomorúság nyomasztja. Többé nem füves legelőkön nyugszik, és nem csendes vizeknél legelészik: szirteket keres, és pusztaságot, és szakadékokat, hol alázuhan majd és elpusztul, mert nem hiheti, hogy még egyszer ily bölcs pásztora lesz — de nem hogy ilyen, és erről nagyon is meg van győződve, s örülne, ha nem sokkal hitványabbat találna.

[...]

Mit gondolsz rólunk, atyám, szavaim és érzéseim bírálója? Hogy ha helyesen szóltam, és elvárásod szerint, erősítsd meg ezt, és elfogadjuk, mert a te döntésed Isten döntése mindenképp. De ha távol áll az ő dicsóságától és a te reménységedtől, közel a segítség:

Barátom, hallasd hangod, melyre kiválósága vár, mint idejénvaló esőre, hiszen a legnagyobb várakozással tekintett rád, s mint pásztorra a pásztor, mint atya kegyelemben lett fiára. Miért furcsálnád, ha az, ki általad mennydörögte végig a világot, maga is örömét lené hangodban?

És mi van még hátra? Csupán egyesülni a lelki Sárával, a mi hatalmas atyánk, Ábrahám jegyesével és társával és vele egykorúval, és e végső úton örömmel egybefoglalni.

Funebris oratio in patrem (orat. 18). Patrologia Graeca 35. 985–1044. Az epitaphion Nazianzi Szent Gergely püspök atyjának temetésén hangzott el 374-ben, jó barátja, Nagy Szent Vazul püspök jelenlétében, aki az éppen temetett idősebb Gergely közbenjárásával lett püspökké.

Fordította Hanula Gergely.